

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4:50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foata
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Plățiți datoriile!

Războiul actual a provocat o fluctuație de curs mai ales la prețul produselor agricole, cum în timpuri normale nu se putea aștepta. Alimentele de prima necesitate au ajuns să fie de o scumpete enormă, iar vitele cornute și caii încă țin un record, cum înainte cu un an închipui nu se putea.

Astfel echilibrul de consumație cu cel de producție s'a perturbat pe întreagă linia și raportul dintre diferitele clase sociale, suferă mult din cauza aceasta.

Un lucru e incontestabil. Poporația mai de seamă dela sate, care trăiește după moșioara, ce o are, a putut să-și valoreze tot superfluul produselor agricole, toate vitele, de care se putea lipsi vânzând tot, ce la casă și moșie se face și crește fără multă cheltuială și grije.

Vorba e, că ce fac oamenii cu banii căpătați pentru produsele lor? Din multe locuri ne vine știrea, că românii își plătesc cu sânguință vrednică de toată lauda, datoriile, ce le au la bănci și particulari.

Credem, că e vorba numai de acei agricultori, cari înțeleg, ce înseamnă a-ți păstra moșioara liberă de orice îngreunare și înțeleg, ce înseamnă a lucra în curte și moșie pe seama ta și nu pe seama băncilor sau a cămătarilor. Marea mulțime va sta însă și pe mai departe impasibilă, va prăda pe nimicuri banii acvirați cu ușurință și se va mângâia cu speranța, că da dacă scapă teafără și nu va trebui să plătească nimănui nimic?

Ar fi bine deci, dacă preoții și intelectualii noștri dela sate ar prinde într'un sistem chestia aceasta de capitală importanță și s'ar interesa cu deamănuntul de situația oamenilor noștri, stăruind cu râvnă apo-

stolică pentru depurarea datoriilor, ce le au. Valoarea tuturor produselor a crescut, datoriile însă au rămas la sumele fixate.

Ceeace nu se putea plăti odinioară nici cu doi boi, azi se plătește pe ușor cu un junc bine ținut.

Aproape nu este curte mai harnică pe sate, neintabulată pe sute și mii. Părechea de boi o mântue acum deodată, mai ales, dacă cu puțină trudă vacile încă pot să-i înlocuiască, până la vremuri mai bune.

Și alte multele, câte nu se pot cuprinde într'un articol de ziar, dar pe cari un om înțelegător, cu trageră de inimă le vede și observă și poate să ajute mult poporației dela sate, pe care câștigul ușor o zăpăcește ușor. Ar fi un trist document al vremii și mai ales pentru preoțime un atestat mult grăitor, dacă nu am profita de împrejurări, pentru a scăpa poporul din ghiarele datoriilor acum, când se dă prilejul cel mai potrivit.

În direcția aceasta s'ar putea face un adevărat apostolat. Fiecare își cunoaște oamenii în toate ale lor amănunte, un pic de cumintenie pastorală, o trageră de inimă cum se cade și comuna să pună în picioare pe secolii înainte.

Oamenii să nu-și prădeze banul câștigat pe lucruri de nimica, să nu umble a specula în afaceri, ce trec peste puterile lor, ci să se scape mai întâi de năcazuri, de cari în vremuri normale numai cu uriașe greutate se pot elibera. O moșie cât de mică, liberă de orice datorie, care crește nu numai prin camete, ci mai ales prin speșele împreunate cu ea, cum sunt întârzierile, provocările, speșele de cancelarie și advocațiale, execuțiunile inevitabile, se poate considera întotdeauna de o dublă valoare, ca și una fie cât de mare, înădușită de datorii grele și termini de plătire la infinit.

Cuvântul nostru îl adresăm preoților dela sate, stăruind cu toată căldura pentru o mare cauză a poporului dela sate și rugându-i să considere chestia ca o datorie sfântă, ce o au față de turma încredințată lor spre păstorire. O facem aceasta și din motivul, că bărbații purtători de grije și iubitori de pământul lor părintesc, sunt duși astăzi pe câmpurile de războiu și ca un adevărat părinte a rămas preotul, ca să chibzuiască și să stea într'ajutorul, celor ce au lipsă de el.

„Ceasul dreptății“.

Articolul acesta apărut în „Universul“ de Luni îl reproducem din ziarul „F. P. R.“

„S'a vorbit adesea, cu zâmbetul pe buze, de așa zisa dreptate a lucrurilor din lumea aceasta. Sunt totuși fapte cari o sprijină. Puține însă întrec pe cel ce se ivește acum între Rusia și România.

În 1877 Rusia ne-a tratat cu adânc dispreț. Ea a cerut, când a fost vorba de colaborarea noastră, ca trupele românești să fie împrăștiate, pe companii, în diferitele regimente ruse și supuse comăndei rusești. Românii, jigniți, s'au retras peste Olt. Au venit apoi rușilor înfrângerile dela Șipka, prin Suleiman-Pașa; de lângă Rusciuk, prin Mehomet Ali și în fine dezastrul sângeros și repetat dela Plevna. Atunci sosi trenul României.

Prințul Carol primi telegrama Marelui Duce Nicolae: „Cauza creștinătății e în pericol; rog treceți Dunărea cu orice condiții.“

Domnul țării și primul ministru ar fi putut să dea răspunsul următor și drept: „Condiția noastră e retrocedarea Basarabiei întregi, pe lângă Dobrogea“. Rusia era silită a ceda. Altfel dezastrul dela Plevna ar fi încheiat definitiv campania.

Dar Principele României împreună cu sfetnicii țării, au dovedit pentru ruși o inimă mai miloasă, decât oricând în istoria „cauzei creștinătății“. Armia imperilă a fost ajutată la ora și la punctul cel mai periculos. Conducătorii României n'au făcut nici o tocmeală, nici garanții n'au cerut; opozanții n'au făcut congresuri...

Triumful Rusiei a fost strălucit, gloriificat de altfel prin multe volume ale genera-

ilor ruși, chiar și ale Marelui Duce. Nici într'unul nu se pomenește ceva despre armata română. Recunoștința amicilor ruși pentru noi merge crescând. S'a făcut pacea dela San Stefano, fără ca România, tovarășe de arme, să știe vreun cuvânt despre clauzele ce o priveau. Abia prin o indiscreție, din partea sârbească, cabinetul român a aflat unele clauze. Erau aspre pentru noi.

La Berlin am fost tratați cu dispreț și cruzime. Deligații noștri la Berlin au fost primiți numai pentru clipa cât au citit protestul contra răpirei unei părți integrante a României și apoi imediat concediați, cu surâsuri ironice și refuz total. Totuși acest protest a rămas în picioare, înregistrat în istorie. Înaintea congresului european.

Uneltirile „recunoștinței ruse” au continuat tot mai elocvente, față cu noi.

Astăzi în fine se întorc lucrurile, Rușii au fost, grația lui Hindenburg și Mackensen, bătuți la Tannenburg, la bătăliile Mazure, la Woclaveck, Lodz, Liban-Schovli, și în fine, de la Dunajetz la San, spargerea frontului rusesc s'a transformat în una din cele mai dezastruase înfrângeri ce cunoaște istoria. De unde acum o lună și ceva rușii aveau în stăpânire mai toată Bucovina și Galiția, cu bogatele ei mine petrolifere (unica la germani) și erau cu brațele înfipite adânc în linia Carpaților, gata a deschide pasurile Dukla, Kő.őszmerő, Ujok, astăzi au pierdut Carpații cu petrolul, Przemyslul cu mari câtimi de arme și muniții, iar peste câteva zile vor fi scoși și din Lemberg. Cât despre pierderea de sute de mii de oameni, răniți, morți, prizonieri, nu mai vorbim, căci la ruși, pare-se că acest lucru n'are valoare.

Criza conservatoare în România. Oficiul guvernului român „Viitorul”, publică următorul primarticol în legătură cu recentele frământări din sinul partidului conservator.

Fără a înțelege să intervenim în divergența de opinii, manifestată în partidul conservator, a trebuit totuși — după întrunirea comitetului executiv dela 20 Aprilie — să relevăm unele fapte, cari se produceau în mijlocul împrejurărilor grele de astăzi.

Spuneam atunci că „dela toți și mai ales dela acei, cari sunt în fruntea păturei conducătoare a Statului, se cere o deplină înțelegere a însemnătății vremurilor prin cari trecem și a îndatoririlor pe cari ele ni-le impun.”

Ne aflăm astăzi la o răscruce de drum, unde greșelile, chiar cele mai mici, sunt totdeauna păgubitoare, pe cât de păgubitoare sunt și agitațiunile și sguduirile interne, cari pot turbura solidaritatea sufletească, necesară mai ales acum.

Cu lealitatea mărtorisim, că am asistat cu o adevărată părere de rău la recentele și adâncile frământări din sinul partidului conservator, manifestate atât de sgomotos mai ales cu ocaziunea întrunirii comitetului executiv și a congresului partidului din ultimile zile.

Ori cât de violente au fost la noi luptele politice și ori cât am fi de obicinuți

cu această năstăpănită și regretabilă violență, credeam în mod sincer, că însuși gravitatea împrejurărilor actuale ne va impune tuturor o altă atitudine.

Eram cu toți solicitați pentru aceasta, nu de interese de partid, dar de însemnatele interese ale Statului, pe cari suntem obligați să le apărăm cu tărie.

Și tocmai pentru acest motiv nu putem nici aprecia și nici judeca, cu măsura vremurilor normale criza, care scade astăzi din puterea de activitate a partidului conservator, astăzi când împletirea eforturilor tuturor nu va fi de sigur prea mult, pentru împlinirea unor năzuinți comune.

Departa prin urmare de a fi bucurosi de slăbirea unuia din partidele noastre politice, partid care își are, fără îndoială rostul lui în viața Statului, priveliștea disensiunilor lăuntrice —, la care am asistat în ultimul timp — ne întristează.

Am avut un moment de satisfacțiune, întemeiată tocmai pe grija legitimă a viitorului apropiat, atunci când după congresul de acataeri, ni-s'a anunțat în fine curmarea crizei, care agită partidul conservator.

Unul din fruntașii acestui partid, d-l Ion Lahovary, anunță astfel sfârșitul crizei conservatoare:

— „Domnilor, suntem în ajunul unor evenimente mari. A fost pentru mine o jale, o durere, când am văzut de două luni frământările, luptele, dezbinările dintre noi. Ei bine, sunt fericit astăzi când constat, că acestea vor trece ca un vis urât, un moment pe care să nu-l mai vedem și că deasupra acestei adunări, ca în orice adunare unde s'a strâns sufletul și inima partidului conservator, planează ideea măreața a patriei peste toate interesele.”

Se pare însă că speranța exprimată de fruntașul conservator n'a fost întemeiată. Situațiunea în partidul conservator — după atitudinea ziarelor acestui partid și a manifestărilor fruntașilor sei — pare a fi remas

FOIȚA.

Din „Țara noastră”

De † Silvestru Moldovan.

(Continuare.)

Asemenea priviri frumoase mai avem și de pe alte piscuri. Astfel la pealele munților, la Suseni, care este un prediu (cătun) al comunei Riu de Moară, se află o stâncă (un colț), de pe vârful căreia ne putem bucura iarăși de una din cele mai frumoase priveliști asupra Vălei Hațegului.

Stâncă este incanunată cu o frumoasă ruină de cetate, cetatea Colțului, „care după cum zice un scriitor, privește în jos dintre verdeața pădurii, ca un monument de mormânt al vremilor trecute”.

Cetățuia a fost a familiei Kondefi, care este de origine română și s'a numit odinioară Cădea.

În cărțile bătrâne nu se află însemnat, că între zidurile acestei cetăți s'ar fi petrecut cândva lupte și fapte vitejești, dar vorba din bătrâni știe să ne spuie o frumoasă poveste despre o întâmplare de aici.

Odinioară, așa să spune, stăpâna cetățuiei Colțului era Ileana Cădea, o fată fecioară, frumoasă ca zinele din povești. Erau atunci vremuri grele; asupra strămoșilor noștri năpădiseră cete sălbătice de tătari. Românii s'au luptat cu ei vitejește și i-au alungat din hotarele lor, dar vai, mulți dintre ei au căzut prinși și au fost duși în robie. Între aceștia a fost și iubitul Ileanei. El a fost prins în focul luptei și răpit de tătari și nimenea nu știa unde se află. Ileana, care se topia de dorul lui, ședea adeseori pe zidul cetății și privia, privia înduioșată în depărtare, doară îl va zări venind acasă. Odată șezând ea astfel pe zid și privind la cele văi, cari îi păreau pustii și cernite de jale, o cuprinsese un somn ușor și adormi. Și ce să vezi! În somn i-s'a arătat iubitul și i-a spus, că atunci va scăpa din robie, când ea va aduna atâta aur, cât să ajungă până acolo, unde e ținut el prins.

Ileana nu știa, cum să înțeleagă visul și nici nu prea credea în el. Dar iubitul ei i-s'a arătat și a doua și a treia oară în vis. Acum Ileana să hotărî să lucre, să lucre mult, ziua și noaptea, ca să câștige aurul trebuincios.

Și s'a apucat Ileana de tors și torcea, torcea cu mare sirguință, ziua și noaptea. Și din ce i-se sporia tortul, dintr'aceea se

simția îndemnată mai mult la lucru. Odată într'o noapte înstelată, luminată de razele aurii ale lunii, șezând în foisorul cetății atârnat pe marginea stâncii, toarse mult, până ce trecu de mezul nopții. Și ce să vază? Tortul, ce l-a tors după mezul de noapte era din fire de aur, și dacă torcea oricând după mezul nopții, să alegea tot fire de aur. Așa torcea ea noapte de noapte, când odată, înspre cântători, cine-i prinde fusul, ce sfârșia în josul foisorului? Era iubitul Ileanei, care în momentul când firele de aur au fost atât de lungi, cât să ajungă până la locul, unde era el prins, i-au pocnit lanțurile de pe trup și el a putut să alerge acasă, în brațele iubitoare ale ei.*)

Jos în vale dăm de alte locuri însemnate. Astfel este satul Grădiște. El este așezat în partea apuseană a Vălei Hațegului, pe drumul, precum am amintit, ce duce dela Poarta de Fer la Hațeg. Aici a fost odinioară capitala Daciei, Sarmis-Egetusa, iar după cuprinderea Daciei s'a zidit un nou oraș pe ruinele ei, Ulpia-Traiană, care în curând deveni capitala Daciei și era numărată între orașele de frunte ale marelui împărații romane. Ulpia-Traiană era oraș pompos. Ruinele mărețelor ei zidiri să văd până azi.

*) Kővári Tört. reg. vol. I.

tot așa de nedeslușită ca și până în ajunul congresului.

Este evident, că dănuirea frământărilor într'un partid, de guvernament — în vremurile turburi de astăzi — creează în interior o atmosferă, care ne poate fi dăunătoare chiar față de străinătate, înaintea căreia avem de apărut speranța și nevoi comune.

Vina însă în această eventualitate va rămâne întreagă partidului conservator, căci nimeni nu poate pretinde să solidarizeze nici viața noastră politică nici atitudinea și acțiunea celorlalte partide cu frământările și disensiunile regretabile din lăuntrul organizării conservatoare.

Congregația comitatului Sibiu.

Luni s'a ținut în Sibiu congreagația ordinară de primăvară a comitatului Sibiu. A fost prezidată și condusă de domnul comite-suprem *Walbaum*, care în vorbirea de deschidere a atins agravarea situației pe câmpul de războiu, prin faptul, că numărul dușmanilor noștri s'a înmulțit prin trecerea aliatei noastre Italia în tabăra dușmanilor, dar și-a exprimat totodată și speranța, că intrarea în acțiunea acestui nou dușman nu va împedea înaintarea noastră spre biruința finală. La vorbirea de deschidere a Ilustrității Sale a răspuns din partea Sașilor *Dr. Carol Wolff*, iar din partea Românilor domnul asesor consistorial *Nicolau Ivan*, făcând în congreagație declarația următoare, în înțelesul unei consfătuiri prealabile, care a avut loc între membrii români ai congreagației comitatului Sibiu:

Ilustritatea Voastră! Domnule Comite Suprem! Onorată adunare municipală!

Credința către tron și dinastie, iubirea de patrie, au fost totdeauna însușiri incontestabile ale poporului român.

La marginea de către răsărit a Grădiștei să cunoaște încă forma (fundamentul) amfiteatrului, care era zidire mare și frumoasă pentru jocuri și lupte cu animale sălbatice. În jurul amfiteatrului să înălțau palate frumoase, din cari, precum și din întăriturile orașului sunt multe rămășițe de ziduri, pivnițe etc. Printre ele s'au aflat îngropate în pământ multe lucruri de pe vremea românilor, precum figuri de oameni din piatră (statue), cari împodobiau casele și ulițele orașului; mosaicuri, făcute din petri mărunte, cari înfățișau întâmplări din bătrâni, apoi bani romani, cărămizi, arme și alte lucruri. Aceste toate au fost duse pe la muzeele din țară și din străinătate, iar zidurile vechi sunt acoperite cu mușchiu și iarbă, și printre ele românul grădiștean, cântând doine de jale, samănă acum păpușoiu, trăgând cu plugul brezde peste locurile, unde odinioară a fost grămădită atâta glorie strămoșească!

Satul Grădiște este zidit și el pe o parte din ruinele Ulpiei Traiane, iar spre satul vecin Ostrovul-Mare să cunoaște încă bine calea lui Traian și de ambele ei laturi cimiteriul fostului oraș, de unde s'au desgroptat multe morminte romane.

În Grădiște se află scaunul unui protopopiat român gr.-cat., care se numește protopopiatul Ulpiei Traiane. De acest protopopiat să țin 14 parohii și mai multe filii, cu 11,920 de credincioși. (Va urma).

Dela izbucnirea războiului european și până azi, — am dat probe elocvente, că am știut să ne împlinim datorințele de cetățeni, — umăr la umăr cu ceilalți compatrioți, am ados pe altarul patriei jertfe de sânge, floarea neamului, — jertfe în avere și devotamentul sincer, cu care am înfruntat toate greutățile pricinuite de războiu.

Le-am făcut toate acestea și le facem ca să asigurăm și garantăm pentru timpuri îndepărtate întregitatea patriei, ca în viitor la adăpostul păcii, feriți de primejdii externe să beneficiem de roadele civilizației și culturii, cari sperăm că să vor înstăpâni tot mai bine pe plaurile țării noastre.

Le-am făcut și în nădejdea, că drept răsplătă a sângelui vărsat, cu vreme vor triumfa și principiile de egală îndreptățire, temelile cele mai puternice ale tronului — și fericirea tuturor cetățenilor, fără deosebire de lege și limbă.

Înmulțindu-ni-se dușmanii, vom continua a aduce pe altarul patriei cu acelaș devotament jertfele ce ni se cer, ca să ducem ateagul monarhiei la biruință.

Loialitatea noastră și cinstea noastră politică nu sunt vorbe deșerte, ci sunt virtuți congrescote cu toate firele vieții noastre naționale, ceea ce cu prisos am dovedit în decursul veacurilor.

Această declarație sărbătorească o fac în numele publicului românesc din comitatul Sibiu, al cărui interpret fidel am onoare să fiu.

(„Tel. rom.“)

Nicolau Ivan
prezidentul cublului municipal.

Conflict diplomatic între Italia și Grecia. Ziarele din România, după cum cetim și în „Foaia Pop. Rom.“, anunță:

Guvernul român a fost informat prin reprezentanții săi autorizați din Atena și Roma că între Grecia și Italia s'a iscat un adevărat conflict diplomatic, în urma notei italiene, care institue blocusul coastelor Albaniei.

Discuțiile, cari au avut loc între guvernul Gunaris și cabinetul Salandra, au subliniat și mai mult temeiul conflictului, care pare inevitabil.

Nota italiană pentru instituirea blocusului spune, că acesta se va întinde dela coastele italiene până la capul Kephalis. Or, capul Kephalis nu e în Albania, ci în Epirul de Nord. Această provincie era făgăduită însă de puterile aliate Greciei, care are drepturile ei imprescriptibile asupra Epirului.

Guvernul Gunaris a trimis la Roma și către cancelariile tuturor puterilor aliate, o cerere de lămurire cu privire la cele ce înțelege nota italiană prin cuvintele „până la capul Kephalis“.

Nota greacă spune că ocuparea Epirului fiind făcută cu consentimentul tuturor puterilor, cu alte cuvinte ținutul acesta a devenit parte integrantă din Grecia. Regatul elen fiind în stare de neutralitate, Epirul și coastele sale au câștigat din acest fapt, toate drepturile și prerogativele neutrilor. Italia n'ar putea prin urmare să justifice blocusul unui litoral neutru.

Războiul european.

Budapesta, 10 Iunie. (Oficial).

Frontul rusesc. Între cursul superior al Dniestrului și Prut luptele continuă. Oastea în ofenzivă alui

Pflanzer—Baltin spre nord cucerește teren. Coloanele atacătoare, în lupte continue au ajuns până la înălțimile, ce se ridică spre sud de Horodenka și la Abertyn. La trupele luptătoare pe frontul din Galiția în Bucovina li-s'a alcătuit o trupă, care ieri trecând peste Prut, spre sud de Kotzman, a respins mari puteri rusești. De altcum situația în nord e neschimbată.

Frontul italian. La Isonza am respins încercările italienilor de a trece râul la Plova și Gradiska. În regiunea Flitsch, Krn și ost de pasul Plocken luptele continuă, asemenea continuă și ducelele de artilerie dela frontiera Tirolului. Pe regiunea Tonale atacul inamicului s'a frânt de ținuta eroică a ariergardelor noastre.

Frontul balcanic. Un aeroplan de al nostru ieri a bombardat cu succes arsenalul dela Gragujevac și institutul pirotehnic. În două locuri, după constatările noastre, s'a iscat foc. Aeroplanelor noastre fără avariaturi s'au reintors.

Submarinul nostru numărul 4, sub comanda generalului Singule în 9 crt. înainte de amiază, la o distanță de 30 mile spre vest de San Giorane di Medua, a torpilat și scufundat un curiator englez de construcție „Liverpool“-ului, care era apărut de 4 distrugătoare.

Berlin, 10 Iunie. (Oficial).

Frontul apusean: Lângă Souchez și Neuville luptele continuă. Spre nord de Souchez am nimicit încercările de atac ale francezilor. Spre vest de Souchez în jur de fabrica de zahăr, francezii au câștigat unele avantagii. Au eșuat atacurile asupra pozițiilor noastre, ce sunt spre sud de Neuville, asemenea și atacul dat spre sud-ost de Heburthene. În luptele din urmă aici am făcut prizonieri 700 francezi. În Champagne, regiunea Sonain prin bombardare am luat în posesiune mai multe tranșee inimice.

Spre nord de Semesnl am ocupat prin asalt un tranșeu francez în estensiune de 200 metri și îl ținem pe lângă toate atacurile de noapte. Am capturat o mitralieză și patru putoare de mine. În partea de vest din Bois de Pretre inamicul a ocupat o parte mică din tranșeul nostru.

*

Budapesta, 11 Iunie. (Oficial).

Frontul rusesc. În Galiția sud-estică și Bucovina trupele aliate își continuă atacurile cu mult succes. Oastea de sub comanda lui Pflanzer Baltin a alungat trupele rusești, cari mai sunt spre sud de Dniestru.

În unele locuri spre est de Cernăuț și la cursul Prutului, unde mai sunt trupe rusești, trupele noastre prin un atac scurt s'au silit să se retragă. De altcum situația în nord e neschimbată.

Frontul italian. Am respins atacurile italienilor date ieri și azi pe întreg frontul. O nouă ieșire îndrep-

tată asupra capului de pod dela Görz a eşuat de focul trupelor comandantului dalmat Sandvehen, asemenea a eşuat și atacul dat spre nord de Ronchy.

La Isonzo luptele de artilerie continuă. La frontiera Carintiei, italienii ieri cu puteri mari au atacat Freikofel-ul. Atacurile le-am respins, tot așa și atacul de lângă lacul Wola. În Tirol, în direcția Cortezia d'Ampezzo o brigadă italiană a încercat să atace, atacul a eşuat în regiunea Peltelsten, precum și luptele de noapte, purtate la Lauro (?) s'au terminat de asemenea cu retragerea inamicului.

Pe celalalt litoral al Tirolului decurg lupte neîntrerupte de artilerie și lupte mai mărunte, favorabile pentru noi.

Atacul inamicului asupra pozițiilor noastre, situate lângă Isonzo, spre nord-vest de Görz, l-am respins. O sută de morți zac înaintea pozițiilor noastre și retragerea italienilor a fost în disordine, așa că am putut strânge 80 puști și 15,000 patroane aruncate. Asemenea am respins și atacul italian dela Ronchy.

La frontiera Carintiei italienii în număr mare au atacat Frekofel-ul. Toate atacurile le-am respins, asemenea și atacul dat lângă lacul Nola. O brigadă italiană a încercat să iasă în direcția Cortira-d'Ampezzo, dar i-am respins pe regiunea Peltelsten. Brigada italiană din nou a atacat, dar a fost respinsă total.

La frontiera vestică din Tirolul sudic s'au dat lupte reslețe de artilerie.

Constantinopol, 11 Iunie. (Oficial).

La Dardanele în cursul zilei de ieri n'au obvenit evenimente mai esențiale. Bateriile noastre dela Anatolia au bombardat cu succes pozițiile pedestrimii și ale artileriei. Perderile inamicului, suferite în ultimele lupte dela Sed-il-Bahr se ridică peste 15 mii ostași. Inimicul încă nu a îngropat partea cea mai mare a ostașilor morți, cari au căzut când prin contraatac i-au silit să se retragă în pozițiile lor de mai înainte.

Diverse.

Ultima solicitare către România. Din Genf se telegrafiază ziarului „N. W. Journal”: După comunicatul agenției „Havas” ententa a trimis ultima solicitare guvernului român în care îl provoacă să se declare până Joi, că primește sau ba propunerile ententei.

Italia e obligată să trimeată șasă corpuri de armată pe frontul francez. Ziarele din Shereningen anunță de fapt cert, că începând cu luna Aprilie Italia și Franța are legătură de arme, prin care Italia e obligată să trimină șasă corpuri de armată pe frontul apusean. Italia, până când nu se convinge de puterea armată a Austro-Ungariei nu împlinește obligațiile aceste față de Franța, pentru ce în Paris e o mare indispoziție.

Abzicerea secretarului de stat american Bryan. „Localanzeiger” anunță din Rotterdam: După comunicatele din Washington prezidentul Wilson a primit abzicerea lui Bryan. Abzicerea e provocată de divergențele de păreri referitoare la nota adresată Germaniei. După știrile mai noi urmașul secretarului de stat Bryan va fi Lansing.

D'Annunzio în București? Din Berlin se comunică ziarului „B. Z. am Mittag” că Gabriele d'Annunzio să pregătește să meargă la București unde va lucra pentru alianța ginteii latine. Sperăm, că în România neutră va fi primit cu onorurile ce se cuvine unui agent provocator.

Abzicerea arhiducelui Nicolaevici. După știrile sosite din cercurile diplomaților din Petrograd, Arhiducele generalisim Nicolaevici din cauze sanitare abzice de postul său.

Nota Americii către Germania. Agenția „Reuter” anunță: Wilson a avut o conferență de două ore cu cabinetul referitor la nota, care se va adresa Germaniei. Nota e gata și mâne în 12 crt. se va speda guvernului imperial german. Wilson e îndestulit cu nota germană care promite rebonificarea vapoarelor scufundate. Ambele chestiuni nu ating esența lucrurilor fiindcă Statele-Unite pretind dela Germania, ca cetățenii ei să poată călători în siguranță pe toate vasele de comerț cari nu sunt înarmate.

După informațiile agenției „Havas” nota guvernului american trimisă Germaniei nu va avea adnexat ultimatum.

Tratativele dintre Rusia și România s'au întrerupt. Ziarul „Corriere della Sera” din sursa diplomatică anunță, că între România și Rusia, Marți, s'au întrerut tratativele neputându-se stabili nici un acord între cele două guverne.

Evacuarea Basarabiei. După comunicatele ziarelor din România „Az Est” publică următoarele: Persoane de încredere sosite aici din Kișineu ne comunică, că guvernul rus a trimis autorităților din Basarabia să fie pregătiți pentru orice eventualitate, chiar și pentru cazul când ar trebui să părăsească Basarabia. Clasa de sus face pregătirile necesare pentru părăsirea Basarabiei.

Din faptele eroilor. Într'un spital militar din Cluj zace eroul ostaș Claudius Pitei din regimentul de honvezi 22. Pieptul eroului e decorat cu medalie de argint clasa primă. Din faptele lui vitejești ziarul „Ujság” ne enarează următoarele: Alăturarea de armata lui Dankl se lupta la Ivangorod și regimentul al 22 în care Pitei avea rangul de plutonier. Oastea era așezată în o pădure peste care, la o mică distanță, erau pozițiile inamicului. Comandanții noștri nu cunoșteau nici numărul, nici pozițiile și nici scopul inamicului. De aceea comandantul a provocat pe cei cari de bună voie s'ar angaja să spioneze pozițiile și numărul inamicului. Claudius și cu șasă camarazi au pornit spre pădure și deodată nu departe de ei au văzut apropiindu-se o patrulă inamică de 120 ostași. Ostașii noștri s'au ascuns în pădure, iar când patrula rușilor a fost destul de aproape de ei au dat un foc des asupra lor. Câțiva dintre ostașii ruși au murit iar ceilalți îngroziți au luat-o la fugă. Ai noștri au ieșit din ascunzături și fără de pericol le-a succes să spioneze pozițiile și

numărul. Rușii erau postati înainte și de ambele laturi ale pădurii și era evident planul inamicului de a ataca trupele noastre prin asalt din trei părți. Claudius cunoscând situația s'a grăbit să se reîntoarcă la comandă, că să facă raport despre cele văzute. Comandantul, după ce Piteiu i-a descris situația inamicului, a ordonat o retragere urgentă din pădure. Rușii au încunjurat pădurea din trei părți și au început să puște violent asupra ei, dar spre durerea și înșălarea lor, focul a omorât mulți dintre ostașii ruși. Claudius Piteiu și cei șasă camarazi au salvat întreg regimentul. Pentru fapta lui eroică Dankl i-a trimis o scrisoare de recunoștință și l-a distins cu medalie de argint clasa I. Dorința îi este să poată merge cât mai iute pe câmpul de luptă, ca și el să iee parte în zdrobirea rușilor.

În „Biblioteca bunului păstor” redactată de Dr. N. Bălan, profesor la seminarul „Andreian” din Sibiu au apărut în zilele acestea frumoasele predici pentru timp de războiu „Îndrăzniți eu am biruit lumea” prelucrate după predicatorul din Drezda I Kessler. Mica broșură de 50 pagini cuprinde 5 predici compuse anume pentru trebuințele sufletești ale credincioșilor din acest timp de cataclism universal și astfel, pot aduce mult folos preoțimii noastre. Se poate cumpăra dela librăria arhidiecezană din Sibiu sau dela redacția „Revitei teologice”. Prețul nu e indicat.

Muniții rusești Serbiei. Luni după amiazi la orele 11 vaporul rusesc „St. Sergius” cu două șlepuri încărcate cu muniții și puști și un al doilea vapor cu două șlepuri au navigat spre Sârbia.

Primii prizonieri italieni. „Slovenski Narod” anunță, că în 1 Iunie s'au transportat în Laibach primii prizonieri italieni. Transportul prizonierilor consta din 26 ostași nerăniți. În 2 Iunie au fost aduși tot în Laibach 274 prizonieri răniți și 154 bolnavi.

Posta Administrațiunii.

Am primit și chităm abonamentele dela: *Dumbrăvă* pe 1915. — *Careii mari* pe 1914 sem 1-iu. — *Ludoșul mare* pe 1915 sem. 1-iu. — *Felsőszeliste* pe 1/4—1/9 1913. — *Porci* pe 1914 sem 2-lea. — *Velcheriu* pe 1915. — *Ortelec* pe 1/I 1912, până în 20/10 1914. — *Tihăw* pe 2/I 1913—1/7 1915 și *Var* pe 1909—1914. Adresa se va schimba. — *Szakállasdombó* pe 20/I—1/8 1915. — *Proștea mare* pe 1915 până în 1 Septembrie. — *Gălospetri* pe 1914. — *Vulturul. S. Martin* pe 22/4—22/10 1914. — *Zlatna* pe 1/7 1912—1/7 1913. — *Ibașfalău* pe 1915 sem. 1-iu. — *Rézbánya* pe 1915 sem. 2-lea. — *Giurgeu* pe 1915 April—Iunie. — *Cistelec* până 31/12 1915. Nrii reclamați s'au trimis. — *Fegirnic* pe 1913 sem. 2-lea și 1914 sem. 1-iu. — *Oroszfalva* pe 1/7 1908—1/2 1909. Vă rugăm a continua cu plătierea, căci datoritiile ne copleșesc. — *P. I. Innsbruck* pe 14/7—14/11 1915.

Mai nou:

Limba Cărților Bisericești

Studiu istoric și liturgic

de Dr. Ioan Bălan
protopop unit în București.

Se vinde cu 3 Cor. și se poate avea dela Librăria sem. din Blaj.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Augustin Gruția.